

การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ เพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

The Development of Communicative English-Speaking Competency by using

Situation-Based Learning for Grade 5 Students

วราภรณ์ อาสาภักดี^{1*} และธนดล ภูสีฤทธิ์²

Waraporn Arsapakdee^{1*} and Thanadol Phuseerit²

¹นิสิต ปริญญาโท สาขาวิชาหลักสูตรและการสอน คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

²อาจารย์ คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยมหาสารคาม

^{1*}Master Student of Education in Curriculum and Instruction Mahasarakham University

²Lecturer from the Faculty of Education in Curriculum and Instruction Mahasarakham University

*Corresponding Author Email: waraporn.fons@gmail.com

Received: 17 August 2024

Revised: 19 September 2024

Accepted: 25 September 2024

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้ มีวัตถุประสงค์ 1. เพื่อพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เป็นฐาน เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 2. ศึกษาค่าดัชนีประสิทธิผล (E.I.) ของกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เป็นฐาน 3. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยกิจกรรมสถานการณ์เป็นฐาน และ 4. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เป็นฐาน เป็นการศึกษาเชิงทดลอง เครื่องมือการวิจัยประกอบด้วย (1) แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารทั้งหมด 12 แผน (2) แบบทดสอบวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษโดยใช้สถานการณ์เป็นฐาน และ (3) แบบสอบถามความพึงพอใจ โดยมีกลุ่มตัวอย่าง คือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/2 โรงเรียนอนุบาลบ้านเด็กระวี ที่กำลังศึกษาในปีการศึกษา 2566 ภาคเรียนที่ 2 จำนวน 16 คน ที่มาโดยการสุ่มแบบกลุ่ม แล้วนำข้อมูลมารวบรวมได้มาวิเคราะห์ ซึ่งสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลการวิจัย ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ร้อยละ ทดสอบค่าที ผลการวิจัยพบว่า 1) กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เป็นฐาน เพื่อส่งเสริมความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ $E1/E2 = 75/75$ มีค่าประสิทธิภาพ $E1/E2 = 80.05/77.81$ 2) ค่าดัชนีประสิทธิผล (E.I.) ของกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เป็นฐาน เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ได้เท่ากับ 0.5359 หมายความว่านักเรียนที่เรียนโดยกิจกรรมการเรียนรู้นี้สามารถสื่อสารได้มากขึ้น ร้อยละ 53.59 3) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้สถานการณ์เป็นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ .05 และ 4) นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เป็นฐาน ($\bar{x} = 4.51$, S.D. = 0.86) โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ: สถานการณ์เป็นฐาน, การพูดสื่อสารภาษาอังกฤษ

Abstract

This research consists purposes were 1. to develop learning activities using situation as a base to promote the ability to speak English for communication effectively according to the criteria of 75/75 2. to study the effectiveness index (E.I.) of learning activities using situation as a base 3. to compare the ability to speak English

for communication before and after studying with learning activities using situation as a base and 4. to study the satisfaction of Grade 5 students who received learning activities using situation as a base. This is an experimental research. The research instruments consisted of (1) 12 situation-based learning plans to promote English speaking ability for communication, (2) a situation-based English speaking ability test, and (3) a satisfaction questionnaire. The sample group was 16 Grade 5/2 students of Ban Dek Yotsawadi Kindergarten School studying in the 2023 academic year, second semester, who were selected by cluster random sampling. The collected data were analyzed. The statistics used in analyzing the research data included mean, standard deviation, percentage and t-test. The research results found that 1) The situation-based learning activities to promote English communication ability $E1/E2 = 75/75$ had an efficiency value of $E1/E2 = 80.05/77.81$ 2) The effectiveness index (E.I.) of the situation-based learning activities to promote English speaking ability for communication of grade 5 students was 0.5359, meaning that students who learned from this learning activity could communicate more by 53.59 percent 3) The ability of grade 5 students to speak English for communication using situation-based learning was significantly higher after studying than before studying at a statistical level of .05 and 4) The satisfaction of grade 5 students towards the situation-based learning management ($\bar{x} = 4.51$, S.D. = 0.86) was at the highest level overall.

Keywords: Situation-Based Learning, English Communication

บทนำ

ในสังคมโลกปัจจุบัน ภาษาอังกฤษ คือ เครื่องมืออันทรงพลังอย่างยิ่งโดยเฉพาะในยุคศตวรรษที่ 21 การเรียนรู้ภาษาจะทำให้เราเข้าใจ ทางวัฒนธรรม เศรษฐกิจ และสังคมของประเทศต่าง ๆ ในโลก นอกจากนี้ภาษาอังกฤษยังถือเป็นภาษาทางการ เมื่อประเทศไทยได้ก้าวเข้าสู่ประชาคมอาเซียน เมื่อปี พ.ศ. 2558 เรื่อง “การใช้ภาษาอังกฤษและภาษาอื่นในภูมิภาคกับอนาคตของไทยในอาเซียน” ความว่า กฎบัตรอาเซียนข้อ 34 บัญญัติว่า “The working language of ASEAN shall be English” ภาษาที่ใช้ในการทำงานของอาเซียน คือ ภาษาอังกฤษ ประชาชนพลเมืองใน 10 ประเทศอาเซียนจะต้องใช้ภาษาอังกฤษกันมากขึ้น นอกเหนือจากภาษาประจำถิ่นของแต่ละชาติแต่ละชุมชนเอง เพื่อความเจริญก้าวหน้าทางเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม สิ่งสำคัญประการหนึ่งที่สามารถทำให้ชาวอาเซียนอยู่ร่วมกันได้ อย่างมีความสุขและเข้าใจซึ่งกันและกัน คือ ภาษาอังกฤษ ทุกคนจำเป็นต้องใช้ภาษาอังกฤษเป็นภาษาหลัก ทุกคนต้องเรียนรู้การใช้ภาษาอังกฤษให้ได้ทั้งสิ้น ตั้งแต่เจ้าหน้าที่รัฐ ข้าราชการ กลุ่มเด็กเยาวชน นักเรียน นักศึกษา รวมถึงประชาชนทั่วไปที่สนใจมีความรู้และทักษะที่ตรงกับความต้องการในการใช้งานและสามารถดำรงชีวิตอยู่ในสังคมประชาคมอาเซียนได้ในอนาคต จะต้องมีความสามารถใช้ภาษาอังกฤษได้และใช้ได้ดีด้วย (สมเกียรติ อ่อนวิมล, 2554)

สำหรับในประเทศไทยซึ่งนักเรียนส่วนใหญ่มีโอกาสฝึกใช้ภาษาต่างประเทศนอกห้องเรียนน้อยมากกิจกรรมการใช้ภาษาในชั้นเรียน จึงเป็นสิ่งจำเป็นอย่างยิ่งซึ่งจะทำให้นักเรียนมีประสบการณ์ในการใช้ภาษาอันจะเป็นประโยชน์ การที่จะใช้ภาษาเพื่อการสื่อสารนอกชั้นเรียนต่อไป (สมิตรา อังวัฒนกุล, 2539) ภาษาต่างประเทศเป็นสาระการเรียนรู้พื้นฐานซึ่งกำหนดให้เรียนตลอดตามหลักสูตร คือ ภาษาอังกฤษ การจัดการเรียนการสอนกลุ่มสาระภาษาต่างประเทศตามหลักสูตรของกระทรวงศึกษาธิการกำหนดให้ผู้เรียนช่วงชั้นที่ 2 สามารถใช้ภาษาต่างประเทศสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ มีมาตรฐานเป็นตัวกำหนดคุณลักษณะอันพึงประสงค์ของผู้เรียนตามจุดมุ่งหมายของหลักสูตร เพื่อใช้เป็นเกณฑ์ในการประเมินคุณภาพทางการศึกษา ภาษาเพื่อการสื่อสาร การใช้ภาษาต่างประเทศในการฟัง-พูด ใช้ภาษาสื่อสารในสถานการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดขึ้นในห้องเรียนและสถานศึกษา ภายในวงคำศัพท์

ประมาณ 1,050-1,200 คำ (คำศัพท์ที่เป็นรูปธรรมและนามธรรม) ใช้ประโยคสื่อความหมายตามบริบทต่าง ๆ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551) ความสามารถในการสื่อสารเป็นเป้าหมายหลักในการสอนภาษาเพื่อการสื่อสารอย่างมีประสิทธิภาพ การพูดเป็นทักษะที่สำคัญและจำเป็นในการสื่อสารผู้พูดจะต้องมีความรู้และทักษะในการส่งสารให้ผู้รับสารเข้าใจความหมายที่ตรงกัน ซึ่งทักษะการพูดส่งผลไปยังทักษะต่าง ๆ (Valette, 1977) ได้กล่าวถึงการพูดไว้ว่า การพูดเป็นทักษะทางสังคมสำหรับผู้พูดที่พูดภาษาที่สองนั้นจะต้องมีการเรียนรู้และฝึกฝนจนกว่าจะสามารถพูดได้อย่างถูกต้อง การพูดไม่ใช่เพียงการออกเสียงที่ชัดเจน จังหวะ ทำนองสูงต่ำเท่านั้น แต่รวมถึงการทำให้ผู้อื่นมีความเข้าใจในสิ่งที่ผู้พูดกำลังสื่อสาร

ปัญหาด้านการพูดภาษาอังกฤษของเด็กไทยส่วนใหญ่คือไม่สามารถนำภาษาอังกฤษไปใช้ได้ สถานการณ์จริง และไม่สามารถสื่อสารกับเจ้าของภาษาได้ ซึ่งเกิดจากการไม่ได้รับการฝึกฝนในการพูดสื่อสาร นักเรียนรู้คำศัพท์ไม่เพียงพอ รู้คำศัพท์น้อย เรียงคำหรือประโยคได้ไม่ถูกต้อง ผู้วิจัยจึงได้ไปศึกษาค้นคว้าวิธีการจัดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องต่าง ๆ ปรากฏว่ามีกิจกรรมที่น่าสนใจ คือ กิจกรรมการใช้สถานการณ์เป็นฐาน ซึ่งเป็นกิจกรรมที่สามารถพัฒนาความสามารถในการพูดสื่อสารภาษาอังกฤษมาช่วยในการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอนุบาลบ้านเด็ยศวดี สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จังหวัดยโสธร จึงได้ไปศึกษาคะแนนผลการทดสอบ O-NET ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 โรงเรียนอนุบาลบ้านเด็ยศวดี โดยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของกลุ่มสาระภาษาต่างประเทศ (ภาษาอังกฤษ) ในปีการศึกษา 2564 มีคะแนนเฉลี่ยของโรงเรียนต่ำกว่าคะแนนเฉลี่ยระดับประเทศ และพบว่าสาระที่โรงเรียนควรเร่งพัฒนา ได้แก่ ภาษาเพื่อการสื่อสาร จากการรายงานผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินี้พื้นฐาน (O-NET) ซึ่งมีคะแนนเฉลี่ยของโรงเรียนอยู่ที่ 35.45 (สถาบันทดสอบการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน), 2564) คะแนนผลการสอบเฉลี่ยของนักเรียนน้อยกว่าคะแนนเต็มมาก และได้พบว่านักเรียนมีปัญหาการเลือกใช้คำศัพท์ การใช้วลีที่เหมาะสมกับการสื่อความหมาย ไม่สามารถใช้ภาษาอังกฤษในการพูดได้อย่างเหมาะสม นอกจากนี้ผู้วิจัยได้มีการสังเกตว่านักเรียนในช่วงเรียนวิชาภาษาอังกฤษมีทักษะที่เกิดปัญหาในการเรียนรู้มากที่สุด ในการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียน คือ ปัญหาด้านทักษะการพูด โดยมีส่วนมาจากผู้เรียนไม่มีความมั่นใจในการออกเสียง ผู้วิจัยจึงสนใจในการนำวิธีการสอนโดยใช้สถานการณ์เป็นฐานมาช่วยส่งเสริมการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียน

นอกจากนี้ ทิศนา แหมณี (2562) การเรียนโดยใช้สถานการณ์เป็นการสอน โดยการจำลองสถานการณ์ขึ้นให้เหมือนจริงหรือใกล้เคียงความเป็นจริงมากที่สุดและให้ผู้เรียนเข้าไปสู่สถานการณ์นั้น ผู้เรียนมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งต่าง ๆ ที่อยู่ในสถานการณ์นั้น และให้ข้อมูลที่คล้ายกับข้อมูลจริงในสถานการณ์นั้นในการตัดสินใจ และการแก้ไขปัญหาต่าง ๆ โดยการตัดสินใจนั้นจะส่งผลถึงผู้เรียนในลักษณะเดียวกันกับสิ่งที่เกิดขึ้นในสถานการณ์จริง วิธีการสอนที่ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้จากสถานการณ์ที่มีความใกล้เคียงความจริงมากที่สุด ซึ่งเป็นการเรียนรู้ที่ยืดหยุ่น ให้ผู้เรียนกล้าคิดกล้าตัดสินใจ และฝึกการแก้ปัญหาซึ่งการเรียนโดยใช้สถานการณ์เป็นฐาน ซึ่งไม่มีคำตอบที่ตายตัวซึ่งทำให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษาในการสื่อสารอย่างเต็มที่และนำไปใช้ในชีวิตประจำวันได้จริง

ดังนั้น จากสภาพปัญหาและความสำคัญดังกล่าวจึงทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะนำวิธีการสอนโดยใช้สถานการณ์เป็นฐานมาใช้ในการพัฒนาการเรียนรู้นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนอนุบาลบ้านเด็ยศวดี อำเภอเลิงนกทา จังหวัดยโสธร สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการส่งเสริมการศึกษาเอกชน จังหวัดยโสธรต่อไป

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เป็นฐาน เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75
2. ศึกษาค่าดัชนีประสิทธิผล (E.I.) ของกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เป็นฐาน

3. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยกิจกรรมสถานการณ์เป็นฐาน

4. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เป็นฐาน

การบทวนวรรณกรรม

ผู้วิจัยการศึกษาการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เป็นฐาน โดยมีการศึกษาเอกสารและบททวนวรรณกรรม ซึ่งมีนักวิชาการได้ให้รายละเอียดไว้ ดังนี้

Isrok'atun & Tiurlina (2016) ให้ความหมายว่า การเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เป็นฐาน หมายถึง เป็นแนวทางที่แข็งแกร่งและยืดหยุ่นในการพัฒนาการเรียนรู้ที่สร้างสรรค์ นักเรียนจะได้เรียนรู้มากมายเมื่อเผชิญกับสถานการณ์ จากนั้นจะกระตุ้นให้นักเรียนแสวงหาและคิดวิธีแก้ปัญหา และสร้างความรู้ด้วยตนเอง สถานการณ์เป็นฐาน มีเป้าหมายเพื่อฝึกฝนและพัฒนาความสามารถในการวางปัญหา ความเข้าใจปัญหา และความสามารถในการแก้ปัญหาของนักเรียน การตั้งปัญหาคือความสามารถของนักเรียนในการถามคำถามจากสถานการณ์ที่ครูนำเสนอ

ทิตินา แชมมณี (2562) กล่าวว่าวิธีสอนโดยใช้สถานการณ์ คือ การที่ผู้สอนช่วยให้นักเรียนเกิดการเรียนรู้ที่กำหนดตามวัตถุประสงค์ โดยให้ลงไปเล่นในสถานการณ์ที่มีบทบาท ข้อมูล และมีปฏิสัมพันธ์กับสิ่งต่าง ๆ และกตีกาการเล่น ที่คล้ายสถานการณ์ความจริง โดยใช้ข้อมูลใกล้เคียงกับข้อมูลในความเป็นจริง เพื่อฝึกการแก้ปัญหาต่าง ๆ และการตัดสินใจ ซึ่งจะส่งผลถึงผู้เล่นเดียวกันกับที่เกิดขึ้นในสถานการณ์จริงในชีวิตประจำวัน

จากการศึกษาเอกสารและบททวนวรรณกรรม ผู้วิจัยจึงได้นำมาจัดการการเรียนรู้ตามแนวคิดในการสอนโดยใช้สถานการณ์นั้น โดยแผนการจัดการเรียนรู้ ผู้วิจัยได้วิเคราะห์เนื้อหาในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาอังกฤษให้เชื่อมโยงเนื้อหาตรงตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เลือกสถานการณ์ที่มีความสอดคล้องกับเนื้อหาที่ระดับชั้น ให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เหตุการณ์ที่ใกล้เคียงกับความเป็นจริง ซึ่งผู้เรียนมีโอกาที่จะสามารถฝึกฝนภาษาอังกฤษจากสถานการณ์ โดยมุ่งหวังให้ผู้เรียนจะได้ใช้ภาษาอังกฤษอย่างเต็มที่ อีกทั้งยังมีพัฒนาการทางสังคมที่ได้จากการแสดงหลากหลายบทบาท และมีส่วนร่วมในการทำงานในกลุ่มด้วย ผู้วิจัยได้เลือกรูปแบบการจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เป็นฐาน 5 ขั้นตอน

วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นวิจัย (Experimental Research) โดยมีวิธีการดำเนินการวิจัย ดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย ได้แก่ ประกอบด้วย

1.1 ประชากร ได้แก่ เป็นนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ของโรงเรียนอนุบาลบ้านดงยวดี อำเภอลำดวน จังหวัดสุรินทร์ ปีการศึกษา 2566 มีจำนวนทั้งหมด 34 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ เป็นนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/2 ที่กำลังศึกษาในปีการศึกษา 2566 ภาคเรียนที่ 2 จำนวน 16 คน โดยการจับฉลากเลือกห้องใดห้องหนึ่งใช้การสุ่มแบบกลุ่ม

2. เครื่องมือในการวิจัย ได้แก่ ประกอบด้วย

2.1 แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 12 แผน รวม 12 ชั่วโมง มีคะแนนเฉลี่ยเท่ากับ 4.49 และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 11.54 ซึ่งมีความเหมาะสมสามารถนำไปใช้ได้

2.2 แบบทดสอบวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ซึ่งเป็นแบบทดสอบภาคปฏิบัติก่อนเรียนและหลังเรียน แบบทดสอบแต่ละชุดกำหนดให้นักเรียนแสดงบทบาทตามสถานการณ์ที่กำหนดให้ 6 สถานการณ์ ไม่มีบทพูดให้นักเรียน

เลือก 1 สถานการณ์ ใช้เกณฑ์การประเมินผลความสามารถในการพูดเพื่อการสื่อสาร โดยใช้เกณฑ์ประเมินประสิทธิภาพการสื่อสาร ภาษาอังกฤษเกณฑ์การประเมิน (rubric) 5 ด้าน การให้คะแนน 4 ระดับ คือ 1, 2, 3, 4) ตรวจสอบมีค่าดัชนีความสอดคล้องอยู่ระหว่าง 0.80-1.00 นำไปทดลองใช้ (Try Out) กับนักเรียนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง

2.3 แบบสอบถามความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ต่อกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เป็นฐาน ใช้แบบสอบถามประมาณค่า เป็นแบบมาตรประเมินแบบมาตราประมาณค่า (Rating Scale) 5 ระดับ ตามวิธีของลิเคิร์ท (Likert Scale) จำนวน 20 ข้อ หาค่าอำนาจจำแนก (r) รายข้อซึ่งมีค่าระหว่าง 0.2 ถึง 1.0 และนำมาหาค่าความเชื่อมั่น โดยใช้สูตรสัมประสิทธิ์แอลฟา ตามวิธีของครอนบาค (บุญชม ศรีสะอาด, 2553) พบว่า ค่าความเชื่อมั่นของแบบสอบถามทั้งฉบับได้เท่ากับ 0.38

3. การเก็บรวบรวมข้อมูล ได้แก่ ผู้วิจัยได้นำกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เป็นฐานไปทดลองใช้กับนักเรียน กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 16 คน ได้ดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูล ดังต่อไปนี้ 1) ชี้แจงจุดประสงค์ และแนะนำการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ รวมถึงข้อตกลงร่วมกันให้นักเรียนเข้าใจเกณฑ์การประเมิน 2) ให้นักเรียนทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการพูดเพื่อการสื่อสาร ก่อนเรียน (Pre-test) กำหนดให้แสดงตามสถานการณ์ที่กำหนดให้เลือก 1 สถานการณ์จาก 6 สถานการณ์ คะแนนเต็ม 20 คะแนน นักเรียนสร้างและแสดงบทบาทตามเนื้อหา แต่งบทสนทนาและสร้างสถานการณ์เองโดยมีครูคอยช่วยให้คำแนะนำและแก้ไขความถูกต้อง มีเวลาให้ฝึกซ้อม 5 นาที ฝึกปฏิบัติและเก็บคะแนน 3) ดำเนินการสอนตามขั้นตอนการจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เป็นฐาน 12 แผน แผนละ 1 ชั่วโมง ทั้งหมด 12 ชั่วโมง หลังจากทำการสอนจนครบทั้ง 12 แผน นักเรียนทำแบบทดสอบวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารหลังเรียน ผู้วิจัยจับคู่ให้นักเรียนและให้จับฉลากเลือก 1 หัวข้อสถานการณ์จากทั้งหมด 6 สถานการณ์ ใช้วิธีเดียวกับแบบทดสอบวัดความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารก่อนเรียน คะแนนเต็ม 20 เพื่อนำมาใช้เปรียบเทียบกับคะแนน (Post-test) มีผู้ประเมิน 3 ท่านซึ่งไม่ใช่ผู้วิจัย เป็นครูวิชาภาษาอังกฤษ 2 คน ครูหัวหน้ากลุ่มสาระหมวดภาษาต่างประเทศ 4) เมื่อสิ้นสุดการจัดกิจกรรม จนครบแล้วให้นักเรียนทำแบบทดสอบหลังเรียน 5) นักเรียนทำแบบทดสอบความพึงพอใจ ต่อกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เป็นฐาน 6) นำข้อมูลที่ได้จากการประเมินก่อนเรียนและหลังเรียนมาวิเคราะห์

4. การวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ 1) หาค่าประสิทธิภาพของกระบวนการ และประสิทธิภาพของผลลัพธ์ (E_1/E_2) กำหนดเกณฑ์ 75/75 2) วิเคราะห์หาค่าดัชนีประสิทธิผล (Effectiveness Index: E.I) ของแผนการจัดการเรียนรู้ 3) วิเคราะห์เปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนโดยทดสอบค่าที (t-test for dependent samples) การทดสอบสมมติฐานการวิจัย (ประคอง สารธรรม, 2561) และ 4) การวิเคราะห์ระดับความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เป็นฐาน ใช้คะแนนเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน

5. สถิติที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ โปรแกรมสถิติสำเร็จรูปเชิงพรรณนา ประกอบด้วย ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) และการเปรียบเทียบโดยการทดสอบค่าที (t- test)

ผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผู้วิจัยสามารถจำแนกผลการวิจัยได้ ดังนี้

1. การพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เป็นฐาน เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75

ผลการวิจัยพบว่า กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เป็นฐาน เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 ผู้วิจัยสามารถจำแนกผลการวิจัยตามตารางที่ 2 ดังนี้

ตารางที่ 1 แสดงผลการวิเคราะห์หาค่าประสิทธิภาพของแผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75

N	ประสิทธิภาพของกระบวนการ(E1)				ประสิทธิภาพของผลลัพธ์ที่ (E2)			
	คะแนนเต็ม กิจกรรม	$\bar{x}$	S.D.	(E1)	คะแนนเต็ม กิจกรรม	$\bar{x}$	S.D.	(E2)
16	240	192.12	9.89	80.05	20	15.56	1.03	77.81

จากตารางที่ 1 พบว่า แผนการจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เป็นฐาน เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร $E1/E2 = 75/75$ มีค่าประสิทธิภาพ $E1/E2 = 80.05/77.81$

2. การศึกษาคำดัชนีประสิทธิผล (E.I.) ของกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เป็นฐาน

ผลการวิจัยพบว่า ค่าดัชนีประสิทธิผล (E.I.) ของกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เป็นฐาน ผู้วิจัยสามารถจำแนกผลการวิจัยตามตารางที่ 2 ดังนี้

ตารางที่ 2 แสดงค่าดัชนีประสิทธิผล (Effectiveness Index: E.I.) การเรียนรู้โดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เป็นฐาน

จำนวนนักเรียน	คะแนนเต็ม	ผลรวมคะแนน		ค่าดัชนี ประสิทธิผล E.I.
		ทดสอบก่อนเรียน	ทดสอบหลังเรียน	0.5359
16	20	167	249	

จากตารางที่ 2 พบว่า การทดสอบวัดความสามารถทางการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารก่อนเรียนและหลังเรียน คะแนนเต็ม 20 คะแนน ผลรวมคะแนนของการทดสอบก่อนเรียนเท่ากับ 167 ผลรวมคะแนนของการทดสอบหลังเรียนเท่ากับ 249 เมื่อคำนวณโดยใช้สูตรดัชนีประสิทธิผลได้เท่ากับ 0.5359 หมายความว่านักเรียนที่เรียนโดยใช้สถานการณ์เป็นฐานมีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ สามารถสื่อสารได้มากขึ้น

3. การเปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยสถานการณ์เป็นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

ผลการวิจัยพบว่า การเปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร ระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยสถานการณ์เป็นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ผู้วิจัยสามารถจำแนกผลการวิจัยตามตารางที่ 3 ดังนี้

ตารางที่ 3 แสดงผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้ค่าสถิติ t-test (dependent sample)

ความสามารถในการพูด ภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร (N=16)	คะแนนเต็ม		S.D.	t	P-Value
ก่อนเรียน	20	10.43	0.96	17.86	0.007*
หลังเรียน	20	15.56	1.03		

*มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

จากตารางที่ 3 พบว่า คะแนนทดสอบก่อนเรียนของนักเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 10.43 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 0.96 คะแนนทดสอบหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 15.56 ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานเท่ากับ 1.03 เมื่อเปรียบเทียบคะแนนก่อนเรียนและหลังเรียน พบว่า คะแนนหลังเรียนของนักเรียนสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. การศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เป็นฐาน

ผลการวิจัยพบว่า ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เป็นฐาน ผู้วิจัยสามารถจำแนกผลการวิจัยตามตารางที่ 4 ดังนี้

ตารางที่ 4 แสดงผลวิเคราะห์ระดับความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร

รายการประเมินความพึงพอใจ	ระดับความพึงพอใจ		
	$\bar{x}$	S.D.	แปลผล
ด้านรูปแบบการจัดกิจกรรม	4.50	0.86	มาก
ด้านเนื้อหา	4.53	0.81	มากที่สุด
ด้านประโยชน์	4.50	0.90	มาก
ด้านการนำไปใช้	4.52	0.88	มากที่สุด
โดยรวม	4.51	0.86	มากที่สุด

จากตารางที่ 4 พบว่า ความพึงพอใจของนักเรียน ที่มีต่อกิจกรรมการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร มีความพึงพอใจต่อการเรียนโดยใช้สถานการณ์เป็นฐาน โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x}$ = 4.51, S.D. = 0.86) และเมื่อแยกออกเป็นรายด้าน พบว่าทุกด้านนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีความพึงพอใจในระดับมาก โดยเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ ด้านเนื้อหา ($\bar{x}$ = 4.53, S.D. = 0.81) ด้านการนำไปใช้ ($\bar{x}$ = 4.52, S.D. = 0.88) ด้านประโยชน์ ($\bar{x}$ = 4.50, S.D. = 0.9) ด้านรูปแบบกิจกรรม ($\bar{x}$ = 4.50, S.D. = 0.86)

สรุปผลการวิจัย

การวิจัยเรื่องการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 สรุปผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ได้ ดังนี้

1. เพื่อการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เป็นฐาน เพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารให้มีประสิทธิภาพตามเกณฑ์ 75/75 พบว่า กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 $E1/E2 = 75/75$ มีค่าประสิทธิภาพ $E1/E2 = 80.05/77.81$

2. ศึกษาค่าดัชนีประสิทธิผล (E.I.) ของกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เป็นฐาน พบว่า ค่าดัชนีประสิทธิผล (E.I.) ของกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เป็นฐาน ได้เท่ากับ 0.5359 หมายความว่านักเรียนที่เรียนโดยกิจกรรมการเรียนรู้นี้สามารถสื่อสารได้มากขึ้น ร้อยละ 53.59

3. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนด้วยกิจกรรมสถานการณ์เป็นฐาน พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้สถานการณ์เป็นฐาน ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติเท่ากับ .05

4. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เป็นฐาน พบว่า นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เป็นฐาน ($\bar{x} = 4.51$, S.D. = 0.86) โดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด

การอภิปรายผล

การวิจัยเรื่องการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เป็นฐานเพื่อส่งเสริมความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 อภิปรายผลการวิจัยได้ ดังนี้

1. กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เป็นฐาน $E1/E2 = 75/75$ มีค่าประสิทธิภาพ $E1/E2 = 80.05/77.81$ ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 75/75 ปัจจัยที่อาจทำให้ส่งผลเช่นนี้เนื่องจาก ผู้วิจัยไม่ได้ทดสอบประสิทธิภาพแบบเดี่ยว ก่อนนำไปใช้ภาคสนาม แต่เป็นการสุ่มแบบเจาะจงแทนซึ่งนักเรียนมีความสามารถคละกัน ตามแนวคิดที่ว่าของชัยยงค์ พรหมวงศ์ (2549) เนื่องด้วยเวลาไม่อำนวยและสถานการณ์ไม่เหมาะสม อากาศจะร้อนอบอ้าวและมีเสียงรบกวนบางช่วงระหว่างฝึกปฏิบัติ จึงทำให้ค่าประสิทธิภาพที่ได้มีความคลาดเคลื่อนได้ แต่ระหว่างที่ทดสอบนักเรียนให้ความร่วมมือมากกว่าตั้งเครียด ครูพยายามสร้างบรรยากาศในห้องให้เป็นกันเอง เพื่อให้ผู้เรียนสามารถทำกิจกรรมได้อย่างเต็มที่ ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ได้สร้างกระบวนการเรียนรู้อย่างเป็นระบบ แผนการจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เป็นฐานที่ผู้วิจัยได้พัฒนาขึ้นอย่างมีประสิทธิภาพผ่านคำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญ มีวิธีการสอนที่เหมาะสม โดยศึกษาจากหนังสือตำราและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง ศึกษาแนวทางจัดการเรียนการสอนและได้ประยุกต์ชั้นการสอนของทิศนา ขัมมณี (2562) 5 ขั้นตอน มีสื่อการเรียนการสอนที่น่าสนใจ มีการวิเคราะห์เกณฑ์การประเมิน และแบบวัดความสามารถในการพูดเพื่อการสื่อสาร สอดคล้องกับจุฑามาศ ทิมพิสิทธิ์ (2565) ใช้สถานการณ์จำลอง(simulation) มาพัฒนาความสามารถด้านการฟังและการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร โรงเรียนบ้านโคกสว่าง จังหวัดขอนแก่น ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 14 คน พบว่า มีประสิทธิภาพเท่ากับ 78.33/79.52 ซึ่งสูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดไว้ 75/75 นักเรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมนี้มีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษ ผ่านร้อยละ 80 สูงกว่าเกณฑ์ที่กำหนดร้อยละ 75

2. กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เป็นฐาน มีค่าดัชนีประสิทธิผล (Effectiveness Index: E.I) เท่ากับ 0.5359 ซึ่งแสดงว่า ผู้เรียนที่เรียนโดยใช้กิจกรรมสถานการณ์เป็นฐานมีความก้าวหน้าทางการเรียนร้อยละ 53.59 สอดคล้องกับกระทรวงศึกษาธิการ (2551) ได้กล่าวถึง การจัดการเรียนการสอนการพูดภาษาอังกฤษ การฝึกพูดบทสนทนาสั้น ๆ ใกล้เคียงกับสถานการณ์ความเป็น

จริง ช่วยให้ผู้เรียนได้ฝึกใช้ภาษาไม่รู้สึกลำบากที่จะพูดผิด หรือเขินอาย เป็นการฝึกให้สามารถสื่อสารได้เข้าใจ และถูกต้อง นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับทัศนีย์ กันทะใจ (2556) ผลการใช้กิจกรรมการเล่าเรื่องระหว่างเทคนิคการแสดงบทบาทสมมติตามเรื่องและเทคนิคการแสดงตามเรื่องด้วยหุ่นเชิด โรงเรียนน้ำพอง อำเภอน้ำพอง จังหวัดขอนแก่น ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2 พบว่าดัชนีประสิทธิผลโดยใช้การแสดงบทบาทสมมติตามเรื่อง มีค่าเท่ากับ 0.6264 แสดงว่านักเรียนมีความก้าวหน้าทางการเรียนร้อยละ 62.64 การที่ผลการวิจัยเป็นเช่นนี้อาจเนื่องมาจากกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เป็นฐาน มีเนื้อหาที่ช่วยให้เด็กเรียนในฝึกการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร นอกจากนี้ยังเป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมให้นักเรียนมีความกล้าแสดงออก และสามารถนำเรื่องที่เรียนไปประยุกต์ใช้ในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารได้ พร้อมทั้งในการปฏิบัติแต่ละครั้ง เมื่อเกิดข้อติดขัดแต่หรือไม่เข้าใจ ผู้สอนจะติดตามอย่างใกล้ชิดและให้คำแนะนำเพื่อให้ผู้เรียนได้ปรับปรุงแก้ไขได้เป็นอย่างดี

3. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารระหว่างก่อนเรียนและหลังเรียนโดยใช้กิจกรรมสถานการณ์เป็นฐานของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้ค่าสถิติ t-test (dependent sample) เปรียบเทียบความสามารถในการสื่อสารภาษาอังกฤษ ซึ่งโดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ครั้งนี้คะแนนทดสอบก่อนเรียนของนักเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 10.43 คะแนนทดสอบหลังเรียนมีค่าเฉลี่ยเท่ากับ 15.56 ทดสอบค่าที่ เท่ากับ 17.86 ซึ่งมีคะแนนทดสอบหลังเรียนด้วยกิจกรรมสูงกว่าก่อนเรียน อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ .05 เป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้ จึงสรุปได้ว่า นักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เป็นฐาน มีความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ซึ่งสอดคล้องกับนพพร กุลชนะจิระ (2563) การศึกษาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เป็นฐานของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 พบว่า นักเรียนมีพัฒนาการทางด้านความสามารถการพูดภาษาอังกฤษหลังจากจัดการเรียนรู้สูงกว่าก่อนจัดการเรียนรู้อย่างมี นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

4. ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการเรียนการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เป็นฐาน พบว่า มีความพึงพอใจโดยรวมอยู่ในระดับมากที่สุด ($\bar{x} = 4.51$, S.D. = 0.86) และเมื่อแยกออกเป็นรายด้านโดยเรียงค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยได้ดังนี้ ด้านเนื้อหา ($\bar{x} = 4.53$, S.D. = 0.81) ด้านการนำเอาไปใช้ ($\bar{x} = 4.52$, S.D. = 0.88) ด้านประโยชน์ ($\bar{x} = 4.50$, S.D. = 0.9) ด้านรูปแบบกิจกรรม ($\bar{x} = 4.50$, S.D. = 0.86) ทั้งนี้ เพราะว่าการจัดกิจกรรมสถานการณ์การเรียนรู้มีกิจกรรมที่หลากหลายส่งเสริมให้นักเรียนกล้าแสดงออก กล้าที่จะสื่อสารภาษาอังกฤษ รวมทั้งเพิ่มความมั่นใจในตนเอง ทั้งนี้ยังได้รับการดูแลเอาใจใส่อย่างดีจากผู้วิจัย เมื่อนักเรียนไม่รู้ความหมายของคำศัพท์ หรือไม่เข้าใจบทสนทนาภาษาอังกฤษ ครูก็สามารถแนะนำช่วยเหลือได้เป็นอย่างดี สอดคล้องกับณัฐชญา บุปผาชาติ (2561) การใช้กิจกรรมบทบาทสมมติเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร เป็นกิจกรรมการเรียนการสอนที่ให้นักเรียนได้ฝึกปฏิบัติการใช้ภาษาได้ใกล้เคียงกับสถานการณ์จริง เนื้อหาศึกษามาจากหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานให้มีความสอดคล้องกับรายวิชาภาษาอังกฤษ ผลการวิจัยพบว่านักเรียนมีความพึงพอใจ อยู่ในระดับพึงพอใจมากที่สุด ($\bar{x} = 4.75$, S.D. = 0.42)

ข้อค้นพบ หรือองค์ความรู้ใหม่

1. การเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เป็นฐานช่วยเพิ่มความสนใจและการมีส่วนร่วมของนักเรียนการใช้สถานการณ์ที่ใกล้เคียงกับชีวิตประจำวันของนักเรียน เช่น การจำลองการซื้อขายของในร้าน การถามทาง หรือการพูดคุยเกี่ยวกับความชอบส่วนตัว ทำให้การเรียนรู้เป็นเรื่องที่สนุกและน่าสนใจ นักเรียนจะมีความกระตือรือร้นในการฝึกฝนทักษะการพูดมากขึ้น

2. การพัฒนาทักษะการพูดที่เหมาะสมกับการสื่อสารจริงนักเรียนที่ได้ฝึกฝนการพูดในสถานการณ์ที่เป็นจริงจะสามารถใช้ภาษาอังกฤษในการสื่อสารได้ดีขึ้น เนื่องจากพวกเขาได้ฝึกใช้ภาษาในบริบทที่ตรงกับชีวิตประจำวัน เช่น การพูดคุยเกี่ยวกับตัวเอง หรือสิ่งที่พวกเขาชอบ ทำให้เกิดความมั่นใจในการใช้ภาษา

3. การพัฒนาทักษะการคิดและการแก้ปัญหาผ่านกิจกรรมสถานการณ์จำลองกิจกรรมการเรียนรู้ที่ใช้สถานการณ์เป็นฐานช่วยส่งเสริมทักษะการคิดวิเคราะห์และการแก้ปัญหาของนักเรียน เช่น การต้องคิดหาวิธีการพูดเพื่อแก้ไขสถานการณ์ต่าง ๆ หรือการเรียนรู้การเจรจาต่อรองในภาษาอังกฤษ การพัฒนาทักษะเหล่านี้ช่วยให้เด็กสามารถรับมือกับสถานการณ์ที่หลากหลายได้

4. การพัฒนาทักษะการทำงานร่วมกับผู้อื่นนักเรียนสามารถฝึกฝนการทำงานร่วมกับเพื่อน ๆ ผ่านกิจกรรมกลุ่มที่เน้นการสื่อสารในภาษาอังกฤษ เช่น การเล่นเกมบทบาทสมมติ ซึ่งช่วยให้นักเรียนเรียนรู้การฟังและพูดในขณะเดียวกัน นอกจากนี้ยังสามารถสร้างความสัมพันธ์ที่ดีในห้องเรียน

5. ผลกระทบต่อทัศนคติของนักเรียนต่อการเรียนภาษาอังกฤษการใช้สถานการณ์เป็นฐานในการเรียนการสอนทำให้ทัศนคติของนักเรียนต่อการเรียนภาษาอังกฤษดีขึ้น เนื่องจากพวกเขาารู้สึกว่าภาษาอังกฤษไม่ใช่เรื่องยากหรือเป็นภาระ แต่เป็นเครื่องมือที่สามารถใช้ในชีวิตจริง

6. ความก้าวหน้าทางการพูดการฝึกพูดในสถานการณ์ที่แตกต่างกันช่วยพัฒนาความคล่องแคล่วในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนจากการศึกษาพบว่า นักเรียนที่ได้รับการสอนโดยใช้สถานการณ์เป็นฐานมีความมั่นใจในการพูดและสามารถใช้ภาษาได้หลากหลายขึ้น

7. การพัฒนาเนื้อหาผ่านการใช้งานจริงการเรียนการสอนที่ใช้สถานการณ์เป็นฐานทำให้เนื้อหาที่เรียนรู้มีความหมายและสามารถนำไปใช้ได้จริง นักเรียนจะมีการฝึกฝนทักษะที่สามารถใช้ในชีวิตประจำวันได้ทันที เช่น การขอข้อมูล การให้คำแนะนำ หรือการทำธุรกรรมต่าง ๆ

ข้อเสนอแนะการวิจัย

1. ข้อเสนอแนะในการนำไปใช้

1.1 กิจกรรมที่ใช้ฝึกสนทนาเป็นภาษาอังกฤษสามารถเพิ่ม เนื้อหาภาพ เพื่อความหลากหลายให้ผู้เรียน มีความสนุกสนาน ไม่เบื่อหน่าย และกระตุ้นให้ผู้เรียนอยากเรียนรู้มากยิ่งขึ้น

1.2 การจัดกิจกรรมในการสื่อสารภาษาอังกฤษ อาจจะเพิ่มสื่อเข้ามาให้นักเรียน ได้มีตัวเลือก ในการฝึกที่มากขึ้น เช่น ดูหนัง ฟังเพลง ดูการ์ตูน ที่เป็นภาษาอังกฤษ

1.3 ครูผู้สอนต้องพยายาม อธิบายให้ผู้เรียนเข้าใจให้มากที่สุดเพื่อไม่ให้นักเรียนเกิดการสับสน ในการจัดกิจกรรมไม่ว่าจะเป็นลำดับขั้นตอน หรือการแบ่งเวลา หรือเรื่องเตรียมเนื้อหาที่กำลังจะพูดให้ถูกต้องเหมาะสม

2. ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

2.1 ควรมีการนำกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เป็นฐานเพื่อพัฒนาในทักษะอื่น เช่นการฟังและการอ่านต่อไป

2.2 ควรมีการวิจัยโดยใช้กิจกรรมสถานการณ์เป็นฐานร่วมกับเกมเป็นฐาน เพื่อเพิ่มความน่าสนใจของการเรียนมากยิ่งขึ้น เพื่อให้ผู้เรียนฝึกใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารผ่านการเล่นเกมส์ได้ด้วย

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). *หลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551*. กรุงเทพฯ: กรุงเทพมหานคร.

จุฑามาศ พิมพ์สินธ์. (2565). *การพัฒนาความสามารถด้านการฟังและด้านการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสาร*

โดยใช้สถานการณ์จำลอง (Simulation) สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารธุรกิจ).

มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.

ชัยยงค์ พรหมวงศ์. (2549). *เทคโนโลยีและการสื่อสาร เอกสารการสอนชุดวิชาสื่อสารการสอนระดับประถมศึกษา หน่วยที่ 8-15*.

(พิมพ์ครั้งที่ 8). นนทบุรี: สำนักพิมพ์มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมมาธิราช.

- ณัฐชญา บุปผาชาติ. (2561). การใช้กิจกรรมบทบาทสมมติเพื่อพัฒนาทักษะการพูดภาษาอังกฤษเพื่อการสื่อสารสำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 4. (วิทยานิพนธ์มหาบัณฑิต). นครปฐม: มหาวิทยาลัยศิลปากร.
- ทัศนีย์ กันทะใจ. (2556). ผลการใช้กิจกรรมการเล่าเรื่องระหว่างเทคนิคการแสดงบทบาทสมมติตามเรื่องและเทคนิคการแสดงตามเรื่องด้วยหุ่นเชิด ที่มีต่อทักษะการฟัง การพูดภาษาอังกฤษ และความมั่นใจในตนเองของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 2. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). มหาสารคาม: มหาวิทยาลัยมหาสารคาม
- ทิตนา แหมมณี. (2562). ศาสตร์การสอน : องค์ความรู้เพื่อจัดกระบวนการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพ. (พิมพ์ครั้งที่ 23). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- นภาพร กุลชนะจิระ. (2563). การศึกษาความสามารถในการพูดภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 ที่ได้รับการจัดการเรียนรู้โดยใช้สถานการณ์เป็นฐาน. (วิทยานิพนธ์ปริญญาโทมหาบัณฑิต). กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.
- บุญชม ศรีสะอาด. (2553). การวิจัยเบื้องต้น. (พิมพ์ครั้งที่ 8). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ประคอง สารธรรม. (2561). การทดสอบสมมติฐานการวิจัย ด้วยสถิติ t-test. สืบค้นเมื่อ 17 ตุลาคม 2566, จาก <https://www.gotoknow.org/posts/399528>
- สถาบันทดสอบทางการศึกษาแห่งชาติ (องค์การมหาชน). (2564). รายงานผลการทดสอบทางการศึกษาระดับชาตินี้พื้นฐาน. สืบค้นเมื่อ 15 ธันวาคม 2566, จาก <http://www.niets.or.th/th/>
- สมเกียรติ อ่อนวิมล. (2554). การใช้ภาษาอังกฤษกับอนาคตของไทยในอาเซียน. สืบค้นเมื่อ 24 กรกฎาคม 2566, จาก <http://www.prd.go.th>
- สุมิตรา อังวัฒนกุล. (2539). วิธีการสอนภาษาอังกฤษ. (พิมพ์ครั้งที่ 2). กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Isrok'atun, I., & Tiurlina, T. (2016). *Model pembelajaran matematika situationbased learning di sekolah dasar*. Retrieved October 15, 2023, from [https://www.researchgate.net/publication/336920563_Situation-](https://www.researchgate.net/publication/336920563_Situation-Valette)
- Valette, M. (1997). *Modern Language Testing*. (2nd Ed). New York: Harcourt BraceJovanovich.